

[Hans Nielsen.]

senere Voldgiftslove, har faaet overordentlig stor Betydning, ikke blot for Arbejderklassen, men ogsaa for Overklassen her i Landet, for Arbejdsgiverne. I Læ af disse Bestemmelser har man kunnet gennemføre Lønforhøjelser og forbedre Arbejdsforholdene og faa Arbejdsgiverne til at respektere indgaaede Overenskomster, ligesom ogsaa Arbejderne har maattet bøje sig for dem. Det har naturligvis i mange Tilfælde været vanskeligt for begge Parter at overholde disse Bestemmelser, men de er dog i det store og hele blevet overholdt nogenlunde; og derved er der efterhaanden blevet skabt en Retsorden her i Landet, som respekteres fra alle Sider. Og dette er efter min Formening det bedste, man kan sige om Straffebestemmelser i denne Verden, at baade de, der anklages, og de, der bliver dømt ved saadanne Lejligheder, anerkender de Afgørelser, som falder, uden at anfægte dem voldsomt.

Naar man nu vil skride til en særlig Lovgivning som den her foreslaaede, en Lovgivning, der særligt og ekstra voldsomt er beregnet paa at ramme Arbejderklassen, saa kan man være forvisset om, at der vil flyde megen Uro og meget Anarki deraf. Og jeg ser en kolossal Fare i den Form, som § 3 har faaet ved dette „utilbørlig“. Thi jeg har min Mistanke om, at den personlige Forfølgelse, som ikke er „utilbørlig“, det er den, som de stærkere udøver; det er den, som en Gaardmand eller et Sogneraad udøver overfor en socialdemokratisk Daglejer. Naar man gør ham arbejdsløs og jager ham ud af Kommunen og ind til Købstaden, væk fra det Sted, hvor han er, paa en stiltiende Maade — ja, saa er det en Forfølgelse, som ikke er utilbørlig. Men naar Arbejderen boykotter en Gaardmand i Kolindsund, bliver det en utilbørlig Boykotning.

Derfor vil jeg sige, at i og for sig er § 3 langt værre nu, end den var, da Forslaget blev fremsat fra Regeringens Side. Thi nu er der skabt endogsaa lovlige Muligheder for Vilkaarlighed; selve Ordlyden opfordrer til Vilkaarlighed overfor Arbejderne. Jeg maa derfor for mit Vedkommende hævde den Opfattelse, at det foreliggende Ændringsforslag er værre end Regeringsforslaget, idet det i langt højere Grad aabner Muligheder for Vilkaarligheder; og Vilkaarligheder vil nu en Gang, som Verden er skabt, og som de økonomiske Forhold er, altid ramme de fattige og altid ramme haardere dér, end de rammer opad.

Og derfor, af alle disse Grunde, er Lovforslaget, som det her foreligger, værre end det oprindelige Forslag, der blev fremsat af Regeringen.

Jeg kunde jo godt supplere denne Anklage mod § 3 med Udtalelser af Grosserer-Societetets Formand og det ærede Medlem Hr. Pitzner, som om dette Forhold siger, at der er slet ingen Grund til at gaa til saadanne Straffebestemmelser, thi vi har tilstrækkelig Beskyttelse mod Boykotning og Blokade i de gældende Lovregler. Jeg kunde henvise til Konsul Cloos, Formanden for Provinshandelskammeret, der bryder Staven meget voldsomt over denne § 3 og siger, at efter Kolindsund-Dommens Afsigelse trænger vi ikke til skarpere Bestemmelser paa dette Omraade.

Der er mange andre Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at berøre i Forbindelse med dette Spørgsmaal; men jeg faar jo nok Lejlighed til at faa Ordet mange Gange endnu, før dette Forslag forlader dette Ting, og derfor kan jeg maaske foreløbig slutte af med de Bemærkninger, jeg her har fremsat. Og jeg vil da sige, at jeg paa det indstændigste maa fraraade Tinget at vedtage det af et Flertal stillede Ændringsforslag, fordi dette Ændringsforslag efter min Mening betyder en Forværring af Forslaget, som det blev fremsat af den højtærede Minister.

Saa er der stillet et Ændringsforslag af det ærede Medlem Hr. P. Munch. Jeg vil om dette Forslag sige, at jeg ikke anerkender, at der er nogen Grund til at nedsætte et saadant Udvalg. Efter min Mening har vi tilstrækkeligt af Straffebestemmelser paa dette Omraade; og jeg synes oprigtig talt, at Domstolene saamænd tager haardt nok paa disse Forhold allerede nu; saa jeg synes, at for saa vidt man skulde drøfte hele dette Problem, maatte det jo blive paa et noget andet Grundlag. Men for saa vidt det ærede Medlem Hr. P. Munch har tænkt sig, at man virkelig i dette Udvalg skulde beskæftige sig med Spørgsmaalet Erhvervs- og Arbejdsfrihed, kan jeg anbefale mine ærede Partifæller at stemme for hans Ændringsforslag.

Sammensætningen af det foreslaaede Udvalg kan der ogsaa indvendes adskilligt imod; det er sammensat paa den Maade, at Arbejderne vælger to, Arbejdsgiverne to, og derefter vælges der Medlemmer af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Arbejderne vil i en saadan Forsamling ubetinget blive Mindretal; men selv om Udvalget bliver sammensat paa den Maade, vil man vel nok, gaar jeg ud fra, et andet Sted